

Није вест да је Видовдан и ове године обележен на Газиместану, месту на којем један достојанствен историјски споменик, из године у годину, постаје мање приметљивији, а спомен-подручје све краће како се шире путеви, умножавају кружни токови, а некада мирно поље постаје пословна зона. Није вест ни да се у важећем дискурсу у Србији, као и међу самим српским народом на Косову и Метохији, суштински више не препознаје историјско достојанство поруке Споменика палим српским јунацима на Газиместану, већ пре подсећање на неуспех и колективну срамоту, од чега је у природи обичних људи - да беже од себе и заузимају опонентни став у односу на вредности и контекст њихове пређашње слабости.

Није вест ни да су путници разноврсних личних и друштвених профила из Србије и ове године дошли на Газиместан - у ходочашће, фолклорну мисију, политички поход, као вид саосећања, самопотврђивања, сазревања, одрастања, авантуризма, историјске егзотике.

Било је готово свих, од бајкера, преко владике Амфилохија, до председника Србије. И сви су морали да траже дозволу за улазак на територију од неких власти. Као да та територија није њихова, а сви кажу да иду на свето парче своје земље?! Као да се власт на тој територији нешто пита, а ми је Срби не признајемо и за нас не постоји?! Ни ово Потемкиново село није вест.

Ко се још сећа Видовдана 2014. године?

Пише: Татјана Лазаревић
уторак, 08 јул 2014 17:06

Ко се још сећа Видовдана 2014. године?

Пише: Татјана Лазаревић
уторак, 08 јул 2014 17:06

